

→ Liktör Katalin budapesti irodalomtörténész: új egységet a Kárpát-medencei magyar irodalomban ● 2-3

→ Csiha Kálmán püspök, akinek élete a fények és rácsok világa volt ● 6-7

→ Minden jó, ha a vége jó – a magyar csapat a szegedi kajak-kenu-vb-n tizenkét érmet szerzett ● 8

2019. AUGUSZTUS 29.
XXIX. ÉVFOLYAM, 33. SZÁM
WWW.ERDELYINAPLO.RO

Erdélyi Napló

FOTÓ: BIRÓ ISTVÁN/KOLOZSVÁRI MAGYAR NAPOK

Kolozsvár Főtere: Erdély főtere, a magyarság tere

4-5.

Trump és a „nagy”-Románia

Vérkomolyan beállított politikai összeesküvés-elmélettel rukkolt elő egy magyarországi hírportál az amerikai és a román elnök múlt heti washingtoni találkozójára kapcsán. És ha sejtésük beválna, az megjósolhatatlan konfliktusokhoz vezetne a kelet-közép-európai térségben. A többnyire a politikai bulvár kategóriájában jeleskedő Azonnali hírportál kivételes geopolitikai éleslátással megáldott, az összefüggéseket kiválóan értő munkatársa arra a következtetésre jutott, hogy Donald Trump Nagy-Románia kialakítására törekszik. Tudják, arról a román vadracionálisok által eszményített országszerűségről van szó, amely Eminescu szerint a Dnyesztortól a Tiszáig terjed, és amelynek megteremtése olyan politikusok vesszőparipája, mint a néhai C. V. Tudor, Gheorghe Funar vagy Traian Băsescu. És hogy mi alapján vonta le a cikk szerzője ezt a következtetést, amelytől megalapozottsága esetén a hidegrázás környékezné a budapesti, kijevi és chişinăui vezetést egyaránt? Hát abból, hogy a Fehér Házban lezajlott eszmecsere során az amerikai elnök Make Romania Great Again (Tegyük újra nagyvá Romániát) feliratú sapkával ajándékozta meg román kollégáját!

Mármost tényleg konteóhívó kell legyen a talpán, aki a történelem alapján határmódosítási szándékkal gyanúsítja meg Trumpot. Azt az amerikai vezetőt, aki történetesen a Make America Great Again (Újra nagyvá tenni Amerikát) kampányszlogennel vágott neki – sikerrel – a 2016-os választásnak. Vagyis alaposan feltételezhető, hogy a Fehér Ház jelenlegi lakójának meg sem fordult a fejében táplálni a revizionista román reményeket, mindössze arról van szó, hogy a jövőre újraszóló Trump jópofizott és korteskedett egyet az újabb mandátumát idén megszerezni kívánó Johanninak. (Arról nem beszélve, hogy ha valóban Nagy-Romániára akart volna utalni, a republikánus elnök a greater Románia változatot nyomtatattja a baseballsapkára). Ennek tudható be, hogy a magyar külügyminisztérium a portál többszöri megkeresésére sem kívánt reagálni a „vészjósló nagyromániázásra”.

Az persze tagadhatatlan, hogy Bukarest jó ideje kedvenc partner Washington számára, a két ország stratégiáinak mondott szövetséget ápol egymással, Johannis pedig másodszorra vendégeskedett a Fehér Házban. De minek tudható be ez a szoros barátság, amikor tudjuk, hogy a kapcsolat nem történelmi gyökereken alapszik? (A románok egy része a mai napig nem felejt el Ameriká-

nak, hogy a második világháború után nem szabadította fel a szovjet befolyás alól). Hát a pénznek! Trumpnak roppant szimpatikus, hogy a Cotroceni-palota jelenlegi lakója hűen követi elődje atlantista politikáját, amelyet a hajóskapitányból főpolgármesterré, majd államfővé lett Băsescu plasztikusan úgy írt körül: „a sok kicsi helyett inkább sz.p egy nagy szentjánosbogarat”. Trumpnak rettenetesen imponál, hogy Johannis elsőként ugrott teljesíteni a NATO-tagállamokhoz intézett kérését, és 2015-ben pártközi megállapodást csikart ki arról, hogy Románia GDP-je két százalékát fordítja védelmi kiadásokra. Hát hogy is ne imponálna, amikor az évente így elkülönített dollármilliárdok jelentős részét Bukarest éppen amerikai fegyverek vásárlására fordítja? Az pedig csak hab a tortán, hogy a román elnök teljes mellszélességgel kiáll amellett, hogy a fekete-tengeri gazdag földgázmezőket amerikai társaság aknázza ki. Lám, a jelenlegi bukaresti kurzus teljesen megfelel Washingtonnak, amelynek köztudottan érdekei vannak, nem barátai...

Ezért vonzó tehát a tengerentúl a Trump által „nagyvá” tenni kívánt Románia. Kár, hogy a honi állapotok közepette megjósolhatatlan, mikor válik nagyvá ez az ország politikai, gazdasági és kulturális értelemben.

Rostás Szabolcs